

TEXT: THOMAS B ANDERSSON
ILLUSTRATIONER:
ROLF SVENSSON

Vargens lya kan vara svår att hitta. De ligger ofta under en sten eller en klippa i blockrik mark.

Vargen skyr människan som pesten

Vargen håller långsamt på att återerövra Sverige. Dagens stam på ett par hundra djur kan mycket väl vara mångdubbelt större inom några få år. De flesta svenskar kommer nog inte att märka så mycket av förändringen – för det här är ett djur som oftast skyr människan som pesten!

Många människor känner ett obehag, för att inte säga rädsla, för de här kraftfulla rovdjuren. Vad skulle man egentligen kunna sätta emot om de gick till angrepp? En varg tar ju lätt ihjäl en älg och andra byten som är betydligt större än vi människor.

Men frågan är vem som är räddast – vargen eller människan. Försök som gjorts av skandinaviska forskare har nämligen visat att vargar snabbt flyr iväg när människor kommer i närheten av dem.

Studien gick till så att forskarna vid 160 olika tillfällen närmade sig vilda vargar i Mellansverige. Djuren låg och vilade i skogen och hade i förväg försetts med radiosändare så att man kunde notera när de drog sig undan och i vilken riktning.

Vid samtliga tillfällen flydde vargarna inför de annal-

kande forskarna. I genomsnitt var det hundra meter kvar till djuren då dessa gav sig av. Vid stark vind, när vargarna troligen inte kunde höra eller få vittring av forskarna, gick det att komma så nära som 17 meter innan vargarna lämnade sin viloplats.

Och djuren flydde ett bra stycke innan de vågade lägga sig ned igen för att vila – oftast mer än en kilometer. Forskarna hävdar att vargar som rör sig kring hus och gårdar oftare släpper människor närmare inpå sig än ute i skogen. Men sällan närmare än hundra meter.

Så hos vem bultar egentligen hjärtat mest vid de få möten som sker mellan varg och människa? Vi tippar att rädslan nog ändå är störst hos vargen! ■

Vargar ylar ofta när det är lugnt och stilla i naturen. Det används för att samla ihop flocken eller för att markera att reviret är upptaget.

FAKTA: VARG

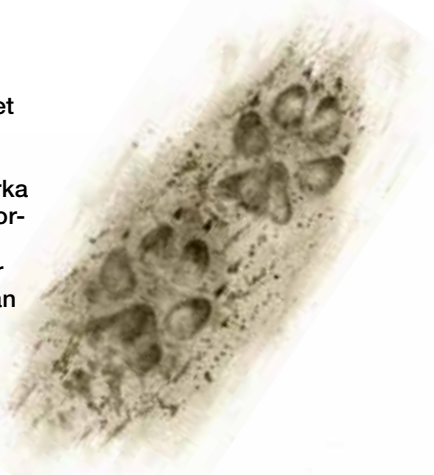
- Påminner om en stor hund i storlek. Typiskt är den gråaktiga färgen, den långa yviga svansen som hänger lågt och har svart spets, ett kraftigt huvud med lång nos och den roströda färgen på de uppriktstående öronens baksida.

- Mankhöjden hos en hanvarg är upp till 90 centimeter, den når då nästan till midjan på en fullvuxen man. Vargtiken är mindre än hanen. En vuxen hane väger upp till 55 kilo, en tik upp till 45 kilo.

- Vargen har lätt för att anpassa sig till de mest skiftande miljöer. Den drar sig inte ens för att nattetid göra besök inne i städer. Lever ensam eller i flockar som består av föräldrapar och årsungar. Hos oss i Sverige är älg en huvudföda. Men den tar även rådjur, hjort, grävling, bäver och olika typer av småvilt.

- De flesta av våra vargar lever i Mellansverige. Totalt beräknas vi ha mellan 200 och 300 vargar i Sverige i dag. Rent teoretiskt menar forskarna att Sverige skulle kunna ha en stam på cirka 1200 vargar, det finns alltså byten och plats så att det räcker för så många. Vargar visar ytterst sällan aggressivitet mot människor. Det är mer än hundra år sedan en människa sist döddes av varg i vårt land.

Spårstämpeln liknar avtrycket efter en stor hund. En stor vargtass är cirka 10 cm lång (klorna oräknade). Framtassen är något längre än baktassen.

Vargflocken går till attack mot älgturen. En älg som stannar och gör front mot vargarna har märkligt nog större chans att klara sig.